

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 17. De Examine Conscientiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

October.

DIES XVII.

De Examine Conscientiæ.

I.

Nihil utilius est, quàm quotidie sub vesperum conscientiam suam excutere: hoc enim est medium efficacissimum, perfectam illam, tam raram, & necessariam sui ipsius cognitionem acquirendi. Assidue in nos ipsos intrare deberemus ad cognoscendas nostras imbecillitates, ut ijs mederi possemus: id saltem facere non negligamus singulis vesperis prius, quàm cubitum concedamus. Aptius nihil est ad nos in hoc spiritu humilitatis continendos, quàm in miseras nostras quotidie inquirere: superbi non sumus, nisi quia nunquam ferè hujus inquisitionis meminimus. Sed hoc examen imprimis necessarium est, ad nos è pravis consuetudinibus extricandos: quemadmodum enim per frequentatos peccati actus eas contrahimus, sic eas destruere non possumus, nisi frequentatis actibus contrarijs, quos elicere in conscientiæ examine nos oportet: etiam ipsi ethnici hujus examinis necessitatem solo naturæ lumine agnovère. Examina te

i-

ipsum, inquit Sapiëntium quidam, accusa te, October.
reprehende te, condemna te: malus enim
non es, nisi quia te non cognoscis; neque *Seneca*,
alia est causa, quod te non cognoscas; nisi
quia vitæ tuæ rationem non investigas.

II. Quantopere hoc examine opus est
Christianis, quorum vita purissima esse de-
bet? qui verò hanc vitæ puritatem, hanc
conscientiæ teneritatem obtinere possunt,
nisi assiduâ supra animi sui motus vigilan-
tiâ, & exactâ omnium, quæ in ipsorum
conscientia geruntur, inquisitione? Ve-
rùm id, quod huius examinis necessitatem
penitiùs ostendit, est, quod levitas, qua
laboramus, id omittendi terribiles parere
effectus possit; cum id negligendo, salu-
rem, & æternitatem nostram non rarò in
discrimen conijciamus. Quàm multi in-
ferorum cruciatibus torquentur, quod
praxin adeò sanctam neglexerint? quos
repentina mors in statu peccati lethiferi
dormientes obruit, & simul ad inferorum
barathrum præcipitavit? si isti sub diei se-
rum in conscientiam suam inquisissent, &
contritionis actum, quæ examinis pars est
sumè necessaria, elicuissent, peccati sui ve-
niâ obtinuissent, & sic infelicitatem æternâ
prævertissent. Quàm funesta negligentia!
Ah! infelices isti eam per totam æternita-
tem deplorant!

III. Con-

October.

III. Conscientiam suam excutere non sufficit, sed eam bene excutere oportet: neque contenti inquisitione superficiali, quæ ad nihil servit, nisi ad inutiliter nos occupandos, in nosmetipsos seriò descendere, & mentē nostrā scrutari funditus debemus. An nō signū est, te id debito modo nō peragere, quòd post tot examina intimas mentis tuæ latebras tam parū cognoscas? Non satis tibi sit, in peccata duntaxat graviora inquirere; quædam enim, etsi minus gravia sint, periculosiora tamen sunt. An non perfunctoriè solummodò percurris tot peccata omissionis, tot infidelitates in gratiam divinam, tot peccata, quibus deditus es, & ad quæ committenda animi propensio te impellit, tibi que abscondit, iisque larvam inducit, tot vanitates secretas, tot hominum respectus, tuique ipsius amores, qui optimas actiones fædant, fructūque bonorum tuorum operum tibi suffurantur? peculiarem diligentiam impende concipiendo vivo de peccatis tuis dolori; præcipuè verò statue, firmiter, & efficaciter vitam tuam emendare; nec generali proposito peccata fugiendi contentus, illi, cui magis obnoxius es, vitando, & quærendis, adhibendisque medijs ab ijs te liberandi te impende; fac etiam, ut
nul-

nullus errorum tuorum sit impunitus; at- October.
que hac de causa semper aliquam tibi poe-
nitentiam injunge.

*Statue nunquam cubitum concedere, prius-
quam conscientiam tuam probe excusseris.*

Statue tibi speculam; pone tibi amari-
tudines, & dirige cor tuum in viam rectam.
Jerem. 31. 21.

Aliena discutientes, propria non aspi-
cientes. *Chrysost.*

DIES XVIII.

De Modo Officia sua adeun- di, & obeundi.

I.

Officium nullum, nisi Deo vocante, ad-
eundum; ipse enim Dominus noster
est; ipsius est nobiscum pro libitu agere.
Itaque ad id accedendum cum intentione
pura; cum enim Deus finis noster sit, ad i-
psam omnia dirigere nos oportet. Ad id
accedendum naturæ donis, & capacitate
necessaria instructum; homo, qui versa-
tur in munere, cuius incapax est, à via sa-
lutis aberrat. Si ad id accesseris necessa-
rijs dotibus ornatus, considerare te in illo
debes, ut Dei vices gerentem. Unde se-
qui-